

Sygnatura akt IV GC 327/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej Wydział IV Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSR Łukasz Kurnicki

Protokolant Edyta Zwirska

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa: U. K.

przeciwko: (...) sp. z o.o. we W. (dawniej (...) S.A. we W.)

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 79,30 zł (siedemdziesiąt dziewięć złotych 30/100);

II. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

III. zwraca powódce kwotę 219 zł tytułem zwrotu części opłaty od pozwu;

IV. nie obciąża powódki kosztami procesu na rzecz strony pozwanej.

Przewodniczący

IV GC 327/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 stycznia 2013 r.

W pozwie wniesionym dnia 22 listopada 2011 r. powódka U. K. domagała się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 9341,82 zł z odsetkami i kosztami procesu, wskazując, że z uwagi na opieszałość strony pozwanej w instalowaniu telefonu stacjonarnego i internetu poniosła szkodę.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że to powódka spowodowała opóźnienia w montażu, a następnie zrezygnowała z niego oraz że zgodnie z obowiązującą strony umową kara umowna, która mogłaby obciążać stronę pozwaną wynosi jedynie 79,30 zł.

Pismem z dnia 18 stycznia 2013 r. powódka zmieniła powództwo w ten sposób, że wniosła o zasądzenie strony pozwanej kwoty 79,30 zł (bez odsetek).

Na rozprawie w dniu 24 stycznia 2013 r. strona pozwana uznała zmienione powództwo, tj. co do kwoty 79,30 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Z uwagi na opieszałość strony pozwanej w instalowaniu telefonu stacjonarnego i internetu powódka poniosła szkodę. Zgodnie z obowiązującą strony umową, kara umowna obciążająca stronę pozwaną wynosi 79,30 zł.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 213 § 2 kpc, sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie było podstawy, by uznać, że uznanie pozwu jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Z tego względu orzeczono jak w p. I wyroku.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano zgodnie z art. 333 § 1 kpc (p. II wyroku).

Zwrot kwoty 219 zł tytułem części opłaty od pozwu (p. III wyroku) przyznano na podstawie art. 79 ust. 1 p. 3a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W ocenie Sądu, zmiana powództwa polegająca na tym, że w miejsce wyższej kwoty żąda się kwoty niższej nie może być traktowana na gruncie kosztów procesu inaczej jak częściowe cofnięcie pozwu. W szczególności nie do przyjęcia jest koncepcja pełnomocnik powódki, zgodnie z którą taka zmiana powództwa miałyby powodować, że poprzednie żądanie powinno być traktowane jako niebyłe. Zmiana powództwa poprzez zażądanie kwoty 79,30 zł (bez odsetek) w miejsce 9341,82 zł (z odsetkami) spowodowała, że należna opłata od pozwu zmniejszyła się do 30 zł, natomiast pozostała część uiszczonej opłaty od pozwu, tj. 438 zł podlegała zwrotowi w połowie, zgodnie z art. 79 ust. 1 p. 3a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Z zakresie zwrotu kosztów procesu drugiej stronie powódka jest traktowana jako strona przegrywająca sprawę, bowiem jej pierwotne żądanie zostało uwzględniono jedynie co do nieznacznej części. Sąd wziął jednak pod uwagę, że strony zamierzały zawrzeć ugody, zgodnie z którą powódka nie byłaby obciążona kosztami procesu na rzecz strony pozwanej, a do zawarcia ugody nie doszło tylko z tego powodu, że żadna ze stron nie zamierzała zgodzić się na poniesienie kosztu niezwróconej części opłaty od pozwu. Z tego względu Sąd na podstawie art. 102 kpc orzekł jak w p. IV wyroku.